

[Hans Larsen-Ledet]

nering af en gruppe landbrugere, og det er frivilligt, om de landmænd, som ordningen omfatter, vil være med.

Som noget meget positivt vil jeg nævne forpagtningsmuligheden. Der kræves en tinglyst forpagtningskontrakt for en 5-års-periode.

Jeg har også bemærket, at lovforslaget har været forelagt landbrugsorganisationerne, og at det indgik i en aftale af 6. april 1993 mellem organisationerne og Landbrugsministeriet. I et høringssvar har Landbrugsraadet, Dansk Familielandbrug og De danske Landboforeninger berørt muligheden for, at en 900 timers arbejdsindsats kunne være tilstrækkelig for at opfylde hovederhvervskravet. Jeg går ud fra, at det spørgsmål også vil blive rejst under udvalgsarbejdet, også om det overhovedet vil være muligt at få en sådan ændring godkendt af EF.

Dansk Erhvervsgartnerforening har rejst spørgsmålet – over for nogle af os i hvert fald – om der kan findes frem til en omregningsfaktor for gartneres jordarealer, der jo dyrkes mere intensivt end almindelig landbrugsjord, hvorfor gartnerne ikke har jord nok til, at de er i stand til at opfylde de normer, der kræves ifølge lovforslaget. Hvor meget vil det koste at opfylde gartnerens ønske? Gartnerens henvendelse vil sikkert også komme på udvalgets bord.

Det største og mest positive perspektiv i lovforslaget er efter radikal opfattelse, at den frigjorte jord kan indgå i en jordfordeling. Det har stor driftsmæssig værdi, at fremtidens landbrug er vel arronderede. Det betyder noget i hverdagen. Det hører også med til moderne trafikpolitik, at vi i den udstrækning, det er muligt, holder den tunge, langsomme trafik væk fra vore landeveje.

Det er også positivt, at der gives disse muligheder til de 4.000-5.000 ældre landmænd, og det er positivt, at der gives virkelig gode muligheder også for mindre, lokale jordfordelinger. Det er i denne forbindelse en helt klar radikal interesse, at de mindre brug, der har behov for tillægsjord, også vil kunne komme i betragtning.

Endelig er det en kendsgerning, at den midlertidige bortforpagtning af jorden kan give samme pensionsmulighed, som frasalgs af jorden indebærer mulighed for, og det synes jeg der er grund til virkelig at markere som noget

tilfredsstillende. Det skulle ikke undre mig, om mange landmænd vælger at bortforpagte jorden frem for at sælge den. Selv om der i øjeblikket er mange problemer for dansk landbrug, vil vi komme til at gå lysere tider i møde, og så kan det være en fordel stadig at have jorden efter forpagtningens ophør.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Dansk landbrug har gennem nogle år været inde i en voldsom strukturudvikling, antallet af bedrifter er reduceret meget kraftigt. Der skal langt større areal og langt større produktion til nu for at have en økonomisk bæredygtig drift end bare for nogle få årtier siden.

Det er ikke kun i Danmark, at man har haft denne store omstillingsproces. Også i de andre EF-lande er mange ejendomme nedlagt som selvstændige landbrug og lagt sammen til større enheder. Udviklingen er jo bl.a. et resultat af den fælles landbrugspolitik, og udsigterne til et kommende GATT-forlig vil også skærpe konkurrencen på området og måske forstærke denne strukturudvikling yderligere.

Vi står i dag med et lovforslag, som prøver at række en hjælpende hånd til de landmænd, som ikke helt har fulgt med udviklingen på forskellig måde i form af investering. Det kan også være, at helbredet ikke rigtig har tilladt den store aktivitet, og der kan være mange grunde til, at man ønsker at stoppe sin landbrugsproduktion, før man når pensionsalderen. Derfor er det et vældig godt forslag, der ligger her, om en ophørsordning til sådanne landmænd.

Lovforslaget bygger på et forlig, der er indgået mellem landbrugsministeren og organisationerne i april dette år. Der er altså bred enighed om, at man skal gennemføre denne ophørsordning for jordbrugere dels finansieret af EF's ophørsordning og dels af den danske stat.

Der er opstillet en række betingelser for at få del i ophørsstøtten. Nogle er EF-dikterede, andre kan vi selv fastlægge. Disse betingelser skal jeg ikke remse op her, de står i lovforslaget. Men jeg mener, det er vigtigt, at en overskrift må være, at man virkelig yder hjælp til de landmænd, som har hjælp behov; der er jo ikke så megen idé i at lave en ordning, som hjælper dem, der er selvhjulpne i forvejen. Derfor skal det virkelig være sådan, at man